

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 45, 1.4-6; Ps 96, 1.3-5.7-10a.10c; 1Sol 1, 1-5b; Mt 22, 15-21

U Isusovo vrijeme bilo je mnogo religiozno-političkih pokreta i sljedbi u Izraelu, a današnje nam evanđelje spominje dvije: farizeje i herodovce. Farizeji su bili veliki protivnici okupatorskog Rimskog Carstva te su iščekivali dolazak Mesije koji će ih osloboditi te vlasti. S druge strane, tu su herodovci koji podržavaju okupatorsku vlast u Izraelu. Te dvije stranke, rekli bismo ljevica i desnica, dolaze k Isusu da ga u zloj namjeri iskušaju. Najgore od svega je to što su to činili oni koji su bili u službi Boga, koji su se smatrali vjernicima. Traže od Isusa odgovor na pitanje smije li se caru plaćati porez. Što god odgovori, Isus pada na ovome testu. Ako kaže da se porez ne smije plaćati, postati će neprijatelj Carstva koje će ga brzo procesuirati i ubiti, a time će se prikloniti farizejima. Ukoliko pak odgovori da se porez treba plaćati, postat će neprijatelj svog naroda i prikloniti se onom mentalitetu kojeg su gajili herodovci. Isus diskusiju zaključuje vrlo jednostavnim zaključkom: *Podajte, dakle, caru carevo, a Bogu Božje.* Ovom se izjavom Isus ne priklanja niti jednoj strani već posvjećuje dvije dimenzije ljudskog života: naravnu i nadnaravnu. Isus ne zanemaruje ovozemaljski život i njegove blagodati, jer život u cjelini jest Božji dar. No, materijalno nas ne smije udaljavati od Boga, materija nije prokleta jer je Božja kreacija, ali nas vodi k propasti ako nam postane božanstvom. Isus govori kako caru pripada porez, ali ne i kult, koji jedino pripada Bogu, koji je jedini kome trebamo služiti. Ukoliko se pogleda u grčki izvornik ovoga teksta, onda bi se glagol *apódote* trebalo prevesti sa njegovim pravim smislom, a to je "vratiti". Isus tako poziva narod da vrati caru ono što sadrži njegov lik, a Bogu ono što sadrži njegov lik. Caru je tako potrebno vratiti novac, a Bogu čitavog sebe, jer stvoreni smo na njegovu sliku i priliku, hram smo Duha Svetoga, Krist je prisutan u nama, željena smo djeca Oca nebeskoga, te smo tako zaogrnuti čitavim Trojstvom u čije smo ime i kršteni. Njemu pripadamo, jer je u nas upisao svoj lik, sposobnost da shvatimo od koga smo i za što stvoreni. Živeći ovozemaljsku stvarnost imajmo uvijek na umu da smo stvoreni za nebo.